

[Ministeren for kulturelle anliggender]

op. Det betyder, at man kan henlægge til de mere eksperimenterende forestillinger. Dette er ikke et forsøg på at lave ringere vilkår for det eksperimenterende teater, det er et spørgsmål om at give det en mening at være leder på et teater, det er et spørgsmål om at give det en bedre mulighed for at planlægge og føre over fra ét år til et andet. Også for at dække fuserne ind, for der er fuser, der vil være fuser, det vil der altid være på dette område.

Endelig ønsker vi en forenkling. Det er ikke ukendt for nogen, der beskæftiger sig med kulturpolitik her i denne sal, at vi har en abonnementsordning, som er yderst svær at finde ud af. Den er meget svært tilgængelig for ministre, for folketingsmedlemmer og for dem, der skal bruge den – og det sidste er nok det værste. Derfor vil vi forsøge at forenkle den. Derfor har vi bl.a. inddraget amterne i det. Endelig har vi villet lave en forenkling for egnsteatrene, som man tit har hørt klager fra. De har i hvert fald tit været hos ministeren og gjort opmærksom på, at hele dette system med lønmåneder er meget, meget svært at administrere, og det giver en stivhed i hele systemet, som er meget svær at leve med. Det ophæver vi nu for dem, således at egnsteatrene kan få tilskud, også hvis en kommune stiller et lokale til rådighed, for det er også penge værd. Så kan man også dér få den anden del refunderet fra staten. Det er ikke alene disse lønmåneder, det hele bliver gjort op i. Det er en klar forbedring for egnsteatrene.

Disse bemærkninger til indledning. Vi må naturligvis afvise de to øvrige forslag og henholde os til regeringens eget forslag.

Der har været megen diskussion om, hvorvidt man nu skulle have en gennemgribende revision af teaterloven. Det kan jeg udmærket godt se et behov for, men jeg kan også godt se, at hvis der skal sidde en kommission i adskillige år, som har til formål at lave en lovrevision, der bl.a. har den dyd, at den koster en bunke penge, så sker der ingenting. Jeg er betydelig mere tiltalt af en eller anden form for idéudvalg, hvor man sætter nogle mennesker sammen. Det behøver såmænd ikke engang at være kulturministeren, der bestemmer, hvem der skal sidde der, vil jeg gerne sige; det er ikke deri, det ligger. Men man kunne lave en lille arbejdsgruppe, der i løbet af relativ kort tid kan komme med nog-

le forskellige modeller til, hvad vi skal med vores teater – ikke med indholdet. Det er også noget, jeg har undret mig meget over at man har bebrejdet kulturministeren. Det er, som om kulturministeren skal vise vejen. Tusind tak, men var det egentlig ikke kulturministerens opgave alene at sørge for lovgivningen? Det er vel teaterfolk, aktive teaterfolk – direktører eller ledere eller skuespillere eller forfattere eller instruktører – der skal bestemme, hvor dansk teater skal hen. Jeg takker meget for tilliden, men jeg vil gerne have mig frabedt, at man vender sig til kulturministeren og siger: hvilket teater skal vi have, hvilket indhold skal vi have? Det er ikke mit bord.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal ellers nok prøve på at lade være at blive for provokeret under denne debat, men der faldt en udtalelse fra ministeren, som jeg alligevel ikke kan lade stå.

Ministeren meddelte, at det ikke havde været hendes formål at gøre forholdene for det eksperimenterende teater ringere. Nej, men hvordan skulle det også kunne lade sig gøre? Vi regner vel med, at der er knap 500 mill. kr. i offentlige penge på teaterområdet, og desuden er der godt 100 mill. kr., som folk betaler for at komme i teatret. Af disse omkring 600 mill. kr. er der én tredjedel af én pct., der bruges til det eksperimenterende teater. Hvordan skulle man kunne gøre forholdene værre for det eksperimenterende teater? Én tredjedel af én pct. – 2 mill. kr. – er der sat af til det egentlig eksperimenterende teater. Ringere kan det ikke blive.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Nu kunne hr. Bernhard Baunsgaard og jeg selvfølgelig involvere os i en lang diskussion om, hvad eksperimenterende teater er, men jeg går ud fra, at en af de ting, hr. Bernhard Baunsgaard tænker på, bl.a. er det turnerende teater, grupperne, der tager rundt, opsendende teater osv., og der vil jeg da sige, at hvis kulturudvalget ikke er bekendt med denne bog, som hedder »Turnéteater 84/85« – jeg er ikke klar over, om man har fået den – så vil jeg anbefale, at man bare kigger på indholdsfortegnelsen. Der er ganske afgjort